

Sygn. akt IV U 286/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania W. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 stycznia 2015 r. Nr (...)

w sprawie W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje W. S. prawo do emerytury od dnia 01 grudnia 2014 r.,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz W. S. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 286/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.01.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 poz. 43) odmówił wnioskodawcy W. S. przyznania prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż ubezpieczony nie wykazał, by na dzień 1.01.1999 r. posiadał 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Od decyzji tej odwołanie złożył W. S., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury w wieku obniżonym. Wskazał, iż w okresie od 5.09.1972 r. do 22.05.1988 r. pracował w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. na stanowisku spawacza (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, przytaczając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 3-4).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony W. S., ur. (...), złożył w dniu 30.12.2014 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury. Wskazał w nim, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (wniosek k. 1-4 a. e.). Na podstawie przedłożonych dokumentów, organ rentowy przyjął, że wnioskodawca na dzień 1.01.1999 r. wykazał staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat 6 miesięcy i 3 dni, w tym 6 miesięcy pracy w warunkach szczególnych w przedsiębiorstwie (...) w okresie od 2.03.1972 r. do 31.08.1972 r. ZUS wskazał, iż ubezpieczony jedynie w zakresie wyżej wymienionego okresu przedłożył stosowne świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Zaskarżoną decyzją z dnia 28.01.2015 r. ZUS odmówił W. S. przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 34 a. e.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd ustalił, iż W. S. w okresie od 5.09.1972 r. do 22.05.1988 r. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. na stanowisku spawacza. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze. Początkowo, przez okres 4 lat, do zadań W. S. należało spawanie elektryczne konstrukcji stalowych na budowach. Następnie, ubezpieczony w dalszym ciągu pracował wyłącznie jako spawacz, od 1976 r. w ślusarni należącej do wyżej wymienionego pracodawcy, a od 1986 r. w Zakładzie Produkcji (...) w S.. Uprawnienia spawalnicze W. S. uzyskał w lutym 1972 r. (zeznania ubezpieczonego k. 10v, 11-11v, zeznania świadków: T. P. k. 10v-11, R. R. k. 11, świadectwo pracy k. 12 a. e., kserokopia książki spawacza k. 7 a. e.).

W ocenie Sądu Okręgowego, zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań ubezpieczonego oraz świadków jak również ogólnego świadectwa pracy wystawionego przez (...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) w S. jest wystarczający do poczynienia ustaleń, iż ubezpieczony w wyżej wymienionym okresie wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracę na stanowisku spawacza. Ubezpieczony zajmował się wyłącznie elektrycznym spawaniem konstrukcji stalowych. Należy stwierdzić, iż złożone zeznania są spójne, logiczne oraz wzajemnie się uzupełniają. Świadkowie R. R. oraz T. P. byli również zatrudnieni w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. w zbliżonym, co ubezpieczony okresie. Pierwszy ze świadków był kierownikiem Zakładu Produkcji (...), drugi zaś pracował jako spawacz na budowach. Treść zeznań znajduje swoje potwierdzenie w wydanym ogólnym świadectwie pracy. Ponadto, z kserokopii przedstawionej przez ubezpieczonego organowi rentowemu książki spawacza wyraźnie wynika, iż W. S. nabył w lutym 1972 r. uprawnienia spawalnicze. Posiadał zatem konieczne kwalifikacje do wykonywania zawodu spawacza przed podjęciem zatrudnienia w (...) w S.. Zdaniem Sądu, przywołane dowody są przekonujące i pozwalają na przyjęcie, że wnioskodawca pracował w szczególnych warunkach. Stanowisko spawacza zostało bowiem wymienione w załączniku do powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r., w Wykazie A w Dziale XIV pod poz. 12, gdzie wskazano na prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym oraz atomowowodorym. Podkreślić również należy, iż samo nieprzedstawienie przez ubezpieczonego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie może uniemożliwiać kwalifikacji zatrudnienia W. S. jako pełnionego we wskazanych warunkach.

Suma powyższego okresu zatrudnienia w (...) w S. oraz czasu uznanego przez organ rentowy jako praca pełniona w warunkach szczególnych, wynosi na dzień 1.01.1999 r. ponad 15 lat zatrudnienia w wyżej wymienionych warunkach. Tym samym W. S. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w wieku obniżonym wymienione w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w zw. z § 2 ust. 1, § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. Ubezpieczony w chwili składania wniosku o przyznanie emerytury miał bowiem ukończone 60 lat życia oraz legitymował się na dzień 1.01.1999 r. 25 letnim stażem ubezpieczeniowym. Nie był również członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Dlatego też zasadnym było, stosownie do treści art. 129 ust. 1. przywołanej ustawy, przyznanie W. S. prawa do emerytury w wieku obniżonym od początku miesiąca, w którym złożył wniosek o dochodzone świadczenie.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, stosownie do złożonego na rozprawie wniosku pełnomocnika ubezpieczonego, Sąd oparł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 poz. 490) w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za

czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2015 poz. 1078).

W związku z powyższym, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w sentencji wyroku.